

Nr 117.

Av herr Nilsson, Bror, om ändring av 11 kap. 32 § vattenlagen.

I vattenlagen av den 28 juni 1918 11 kap. 32 § finns bestämmelser om huru *ansökningshandlingar i vattenmål* skall för dem, som önskar taga del därav, finnas tillgängliga å viss för parterna välbelägen plats hos tjänsteman, kommunal befattningshavare eller pålitlig enskild person eller, där ansökningshandlingen angår företag, som berör två eller flera län eller eljest ett vidsträckt område, å flera dylika ställen.

Vid de många och ofta mycket omfattande vattenregleringsföretag, som numera förekommer i vårt land, har det i praktiken visat sig vara förenat med stora besvärligheter för den enskilde sakägaren att få tillfälle att ingående studera de ansökningshandlingar, som inges till vattendomstolarna. Sakägare i avlägsna byar, t. ex. uppe i Norrland, får resa lång väg till det landsfiskalskontor eller kommunalkontor, varest handlingarna enligt ovan återgivna bestämmelser deponerats. Icke heller är det lätt eller lämpligt för sakägarna att sitta på dessa kontor någon längre tid för att studera de ofta omfattande och svårförståeliga handlingarna.

Idealet vore att varje sakägare fick del av dylika handlingar, åtminstone i den mån och i de delar desamma berörde honom själv. Skulle detta anses alltför dyrbart eller omfattande, kunde man tänka sig att en grupp av sakägare, t. ex. minst fem, skulle äga rätt att efter ansökan hos vattendomstol bekomma dem berörande delar av ansökningshandlingarna.

Jag tillåter mig därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Konungen anhålla om utredning och förslag till sådan ändring av 11 kap. 32 § i vattenlagen, att ansökningshandlingar i vattenmål må lättare än hittills göras tillgängliga för vederbörande sakägare.

Stockholm den 26 januari 1954.

B. A. Nilsson.
